

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/59/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314010227
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2314010227.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Jarábka a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Jána Mihala, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. novembra 2014, v trestnej veci proti obžalovanému T. M. pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona s odkazom na § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona, prejednal odvolanie, ktoré podal obžalovaný a Okresná prokurátorka v Galante proti rozsudku Okresného súdu v Galante sp.zn. 3T/42/2014 zo dňa 30.04.2014, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste, ako aj v spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný T. M., nar. XX.XX.XXXX v Y., bydlisko Y., L. ul. č. XXXX/XX,

o d s u d z u j e

Podľa § podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno j/ Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného T. M., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný T. M. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona s odkazom na § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 09.12.2013 okolo 05.30 hod. v Galante, na Hodskej ulici, v areáli Nemocnice s poliklinikou sv. Lukáša, na chodníku udrel rukou do chrbta U. B., nar. XX.XX.XXXX. Následkom úderu padla na kolená, opätovne ju rukami udrel do chrbta, pričom spadla na zem a udrela si hlavu v oblasti čela o asfalt na chodníku. Pritom jej vytrhol čiernu dámsku kabelku z jej pravej ruky a ušiel neznámym smerom. V kabelke mala peňaženku s hotovosťou 115,- Eur, zdravotnú dokumentáciu a kartu poistenca. U. B. spôsobil trznú ranu čela a pomliaždenie nosa s dobou liečenia a práceneschopnosti 10 dní i majetkovú škodu vo výške 130,- Eur.

Za to bol odsúdený podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno j/ Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, § 39 odsek 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona bol na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ako aj Okresná prokurátorka v Galante.

Obžalovaný podal proti rozsudku odvolanie tak, čo sa týka ustálenej viny, ako aj výroku o treste.

Okresná prokurátorka podala odvolanie výlučne, čo do výroku o treste.

Obžalovaný odôvodnil svoje rozhodnutie prostredníctvom svojho obhajcu. Podľa jeho názoru okresný súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a z vykonaných dôkazov vyvodil nesprávny záver, keď skutok kvalifikoval ako zločin lúpeže § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona. Pokiaľ by súd správne vyhodnotil skutkové okolnosti, ktoré boli v priebehu konania preukázané na základe vykonaných dôkazov, tak by jeho konanie kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona. Následne obhajoba obžalovaného v odôvodnení odvolania chronologicky rozoberá obsah výpovedí obžalovaného, poškodenej, svedka L. R., ako aj znaleckého posudku MUDr. Milana Zbořila a dospieva k záveru, že z uvedených dôvodov neobstojí právna kvalifikácia ustálená okresným súdom, a to jednak z hľadiska spôsobu jeho konania, ako aj z hľadiska kvalifikačného znaku týkajúceho sa osoby vyššieho veku. Z vykonaného dokazovania je možné vyvodiť záver, že svojim konaním sa obžalovaný dopustil prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona tým, že si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čím spáchal na veci, ktorú mala iná osoba pri sebe. Mal úmysel sa zmocniť iba kabelky, voči poškodenej pred zmocnením sa kabelky nepoužil násilie, táto spadla v dôsledku trhnutia za kabelku a pádom na zem bolo jej spôsobené zranenie, čo však nemôžu pripísať úmyselnému jeho konaniu, ale len ako nedbanlivostný následok konania. K tomuto záveru pôvodne došiel na základe vykonaných dôkazov i vyšetrovateľ policajného zboru v prípravnom konaní, kedy skutok najskôr prekvalifikoval zo zločinu lúpeže na prečin krádeže. Poukázal tiež na to, že v inom rozhodnutí okresného súdu úplne obdobný skutok bol posúdený právnou kvalifikáciou podľa § 212 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona.

Okrem toho tak, ako v pôvodnom trestnom konaní poukazoval na závery výpovede znalca MUDr. Milana Zbořila, ktorý mal za to, že mechanizmus spôsobeného zranenia je pravdepodobnejší tak, ako vypovedal obžalovaný a nie ako vypovedala poškodenej.

Okrem toho poukazoval na konkrétne skutočnosti v tom smere, že nevedel určiť vek poškodenej, pretože skutok sa odohral ráno o 05.30 hodine, kedy nebola zjavná dostatočná viditeľnosť.

Navrhol obžalovaný preto, aby krajský súd zrušil napadnuté rozsudok I. stupňa a vo veci sám rozhodol. Okresná prokurátorka v Galante podala odvolanie, čo do výroku o treste. Nestotožňuje sa s výrokom o treste v predmetnom rozsudku, v rámci ktorého použil ustanovenie § 39 odsek 1 Trestného zákona. Súd pri rozhodovaní o treste dospel k záveru, že trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov, teda pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby je trestom vysokým a citeľným.

Podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti, alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu stanovenej týmto zákonom.

Okolnosťami prípadu sa rozumejú také skutočnosti, ktoré môžu ovplyvniť povahu, charakter a iné objektívne okolnosti spáchaného skutku. Okolnosťami prípadu by mohli byť i zákonné znaky skutkovej podstaty a k charakterom spáchania vybočujú z obvyklých prípadov. Na to, aby súd viaceré všeobecne poľahčujúce okolnosti v súhrne hodnotil ako výnimočné okolnosti prípadu v zmysle § 39 odsek 1 Trestného zákona je nutné mať preukázané viaceré nie bežne sa vyskytujúce skutočnosti, ktorých existencia nebola vyvolaná páchatel'om a ktoré značne ovplyvnili jeho konanie.

Pomery páchatel'a sa týkajú osobného a osobnostného hodnotenia obžalovaného. Jedná sa preto o skutočnosti, ktoré charakterizujú osobu obžalovaného ako objekt trestu a tiež okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný.

Vzhľadom na uvedené ustanovenie Trestného zákona vyžaduje, aby sa jednalo o okolnosti prípadu, alebo pomery páchatel'a takého charakteru, z ktorých jednoznačne a nepochybne vyplýva, že by trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby bol pre obžalovaného neprimerane prísny.

Okresný súd pri úvahe o treste vôbec nepoukázal na konkrétne skutočnosti, napríklad na zdravotný stav, či rodinné pomery obžalovaného, pre ktoré použil ustanovenie o mimoriadnom znížení trestnej sadzby. Súd odôvodnil rozhodnutie ohľadne výmery trestu veľmi všeobecne, bez špecifikovania okolností prípadu, či pomerov obžalovaného. Samotný zákonodarca pri zavedení kategórie zločinu vyjadril osobitný záujem na prísnom potrestaní týchto deliktov, pretože predstavujú z celospoločenského

pohľadu mimoriadne nebezpečenstvo. V tejto súvislosti prokurátorka poukazuje na to, že mimoriadne pomery páchatel'a môžu byť považované napríklad tým, že trpí vážnou chorobou, alebo je žiteľom viacčlennej rodiny, ktorá závisí od zárobku obžalovaného, nemožno však za ne pokladať jeho dobrú povesť, ani okolnosť, že viedol riadny život a doteraz nebol súdne trestaný.

Okresná prokurátorka má preto za to, že neboli splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestnej sadzby, a preto navrhla, aby krajský súd výrok o treste okresného súdu zrušil v celom rozsahu a obžalovanému uložil primeraný zákonný nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obžalovaný, ako aj obhajca zotrvali na svojom odvolaní.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla vyhovieť odvolaniu okresnej prokurátorky a zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Krajský súd podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku na základe riadne a včas podaných odvolaní, preskúmal vecnú správnosť napadnutých výrokov rozsudku súdu I. stupňa, a tak dospel k záveru, že kým odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, kým odvolanie okresnej prokurátorky dôvodným je.

Krajský súd v prvom rade pri plnení prieskumnej povinnosti konštatuje, že okresný súd po obdržaní obžaloby na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy pre objasnenie skutkového stavu veci tak, ako mu to prikazuje ustanovenie § 2 odsek 10 Trestného poriadku a následne tieto dôkazy vyhodnotil správne individuálne i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 odsek 12 Trestného poriadku, a tak dospel k správne mu záveru o podstate skutku, ako aj právnej kvalifikácii v ňom opísaného konania obžalovaného.

Pokiaľ ide o vinu obžalovaného, okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku dostatočným a jasným spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a tiež, akými právnymi úvahami sa riadil, keď dospel k záveru ohľadne viny obžalovaného za skutok, pre ktorý bol postavený pred súd. Okresný súd v napadnutom rozsudku presvedčivo odôvodnil, o ktoré dôkazy sa pri posudzovaní právnej kvalifikácie predmetného skutku opieral, v tomto ohľade ucelene vyhodnotil dôkaznú situáciu, podrobne ju rozobral s príslušným právnym vyústením, s ktorými závermi okresného súdu aj ohľadne právnej kvalifikácie konania obžalovaného sa stotožňuje aj krajský súd. V tomto smere teda krajský súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku bez potreby opakovania rovnakých právnych úvah.

Vzhľadom na povahu odvolacích námietok, krajský súd považuje za potrebné len doložiť, že aj podľa jeho názoru v žiadnom prípade nie je možné konanie obžalovaného kvalifikovať tak, ako to navrhovala obhajoba, pretože aj napriek znaleckému posudku MUDr. Milana Zbořila, ktorý výpoveď poškodenej považoval za menej pravdepodobnú ako výpoveď obžalovaného, je toho názoru, že skutok sa musel odohrať tak, ako o ňom vypovedala poškodená. Z hľadiska vierohodnosti vykonaných dôkazov pritom krajský súd podotýka, že v osobe poškodenej ide v čase skutku o 70-ročnú ženu, ktorá bezprostredne priamo napadnutá obžalovaným v areáli nemocnice bola prevzatá do starostlivosti personálu nemocnice, bola ošetrovaná, bezprostredne bola odoslaná na políciu, kde podala trestné oznámenie, pričom poškodená v priebehu celého trestného konania od okamihu trestného oznámenia, cez výpoveď v procesnom postavení poškodenej, cez výpoveď pred lekármi, ako aj pri konfrontácii s obžalovaným v prípravnom konaní a potom aj vo výpovedi na hlavnom pojednávaní popisovala priebeh skutku úplne zhodne bez najmenších pochybností. Fotodokumentácia dokumentujúca následky na jej zdraví, aj krajský súd presvedča, že skutok musel byť spôsobený aktívnym fyzickým pôsobením a nielen vytrhnutím kabelky z rúk, pretože kruhové modriny pod očami, tržnozmliaždená rana na čele, ako aj obsiahle modriny na kolenách a predkoleniach dokumentujú aktívnejšie fyzické násilie, než ako ho priznával v konaní obžalovaný.

Krajský súd je toho názoru teda, že okresným súdom ustálená právna kvalifikácia je správna a zákonná. Pokiaľ ide však o výrok o treste, krajský súd je toho názoru, že okresný súd pri rozhodovaní o treste sa dopustil pochybení ako na ne poukázala okresná prokurátorka. S argumentmi okresnej prokurátorky, ktoré sú jasné a presvedčivé a zodpovedajú obsahu spisu, ako aj súdnej praxi, sa krajský súd v plnej miere stotožňuje. Je toho názoru, že okresný súd precenil pozitívne možnosti nápravy obžalovaného, ako aj precenil možnosti výchovného pôsobenia na iných členov spoločnosti, keď mu uložil trest odňatia slobody pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu bez splnenia zákonných náležitostí v podobe buď existencie výnimočných okolností prípadu, alebo pomerov páchatel'a.

Krajský súd je toho názoru, že neexistencia týchto zákonných podmienok pre postup aký zvolil okresný súd zakladá nevyhnutnosť zrušenia rozsudku súdu I. stupňa vo výroku o treste a uloženia trestu odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzby, to znamená v rozpätí od 7 do 12 rokov. Krajský súd preto na základe odvolania okresnej prokurátorky rozhodol tak, že zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o

trese a obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby to znamená vo výmere 7 rokov, ktorý trest považuje za zodpovedajúci tak požiadavkám generálnej, ako aj individuálnej prevencie. Nemenil výrok o zaradení obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože tento zodpovedá ustanoveniam § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona.

Na strane druhej krajský súd považoval odvolanie obžalovaného za nedôvodné, a preto vo výrokovvej časti svojho rozsudku rozhodol tak, ako je uvedené v bode 2/ tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.